Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 536/2016 vp

Vastaus kirjalliseen kysymykseen hevosenlannan energiakäytön sallimisesta

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Timo Heinosen /kok näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 536/2016 vp:

> *Onko hallitus valmis ratkaisemaan hevosenlannan energiakäytön ja polttamisen edellä esitetyllä Englannin mallilla, mikä voidaan hoitaa vain asetusmuutoksella?*

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Suomi neuvottelee komission kanssa hevosenlannan käytöstä energiantuotannossa ja käytön edellytyksinä olevista ympäristövaatimuksista. Neuvotteluissa on ollut esillä erilaisia sääntelyvaihtoehtoja, jotka liittyvät mm. eläinsivutuoteasetuksen toimeenpanoasetuksen (Euroopan komission asetus (EU) N:o 142/2011) muuttamiseen. Neuvottelut ovat tältä osin kesken. Kansanedustaja Heinosen kirjallisessa kysymyksessä esittämä malli ei ole EU-lainsäädännön mukainen. EU-lainsäädännön soveltamista on selvitetty laajasti. Selvitysten mukaan muiden maiden lainsäädäntö mahdollistaa hevosenlannan polton vain jätteenpoltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa.

Direktiivin IV luvussa säädetään jätteenpolttolaitosten ja jätteen rinnakkaispolttolaitosten päästöraja-arvoista, päästöjen mittausmenettelyistä, poltto-olosuhteista ja muista vastaavista erityisvaatimuksista. Nämä IV luvun vaatimukset koskevat yhtäläisesti kaikkia jätteenpolttolaitoksia niiden kokoluokasta riippumatta. Muun muassa kysymyksessä esitetty jatkuva päästöjen mittausvelvoite kuuluu näihin kaikkia jätteenpolttolaitoksia koskeviin vaatimuksiin. Direktiivin II luvussa säädetään tietyn kokoluokan ylittävien, direktiivissä lueteltujen laitosten lisäsääntelystä. Tämän mukaisesti muun ohella jätteenpolttolaitoksiin ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksiin, joiden kapasiteetti ylittää 3 tonnia tavanomaista jätettä tunnissa, sovelletaan lisävaatimuksina direktiivin säännöksiä parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevista päätelmistä ja niiden noudattamisesta, energiankäytön tehokkuudesta ja laitoksen ympäristöä koskevien perusselvitysten tekemisestä.

Suomessa teollisuuspäästödirektiivin keskeinen täytäntöönpanosäädös on ympäristönsuojelulaki (527/2014). Siihen on sisällytetty teollisuus- ja muiden laitosten lupamenettelyä, lupaharkintaa ja ympäristönsuojelua koskevat tärkeimmät perussäännökset. Lain mukaan muun muassa jätteenpolttolaitosten ja jätteen rinnakkaispolttolaitosten toimintaan on oltava ympäristölupa. Laissa on myös direktiivin mukaiset, kirjallisen kysymyksen perusteluosassa mainitut säännökset lupaharkinnan vaativuuden porrastamisesta jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen kapasiteetin mukaan.

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 536/2016 vp

Jätteenpolttolaitosten ja jätteen rinnakkaispolttolaitosten lupamenettelystä ja lupaharkinnasta säädetään siis ympäristönsuojelulaissa. Lupamenettelyn yksityiskohdista on säännökset ympäristönsuojelusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (713/2014). Jätteenpolttolaitosten ja jätteen rinnakkaispolttolaitosten päästöraja-arvoja, päästöjen mittausmenettelyjä, poltto-olosuhteita ja muita vastaavia seikkoja koskevista vaatimuksista taas säädetään jätteen polttamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (151/2013). Viimeksi mainitut vaatimukset koskevat kaikenlaisten jätteiden polttamista paitsi niitä, jotka ympäristönsuojelulaissa erikseen rajataan soveltamisalasta. Jätteenpolttolaitosten ja jätteen rinnakkaispolttolaitosten lupamenettelyä ja muita vaatimuksia koskevassa kansallisessa sääntelyssä on otettu huomioon teollisuuspäästödirektiivissä säädetyt joustavuustekijät.

Helsingissä 23.11.2016

Maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen